

føiede, at han ansaae dette for lidt, fordi det var en Krigsskat, som man allerede vilde svare af 14 Tdr. Hartkorn. Jeg maa for det Første bemærke, at af 14 Tdr. Hartkorn svares der ikke mere end 45 Rbd. 3 Mk., det er 14 Gange 3 Rbd. 1 Mk. 8 s; det er 16 eller rettere sagt 15½ Td. Hartkorn, hvoraf der svares 50 Rbd. i Krigsskat. Men dernæst troer jeg virkelig ogsaa, at den Mand, der eier, og her er Tale om Selveiendom, et Sted med 15½ Td. Hartkorn, er i et ligesaa uafhængigt, et ligesaa behageligt og indbringende Forhold, som den Mand, der har en Embedsindtægt af 2000 Rbd.; og endelig maa jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede flere Gange har udhævet, at, naar man eier 15 Tdr. Hartkorn, saa har man gennem dem flere Livsnydelse, som slet ikke ere beskattede, og som Embedsmanden maa ydre af sine 2000 Rbd. Jeg vil blot anføre, at hiin ikke betaler Skat af den Bygning, som han beboer, hvad dog Embedsmanden i ethvert Tilfælde directe eller indirecte maa gjøre. Forresten skal jeg heller ikke her længe opholde mig ved at vise, at jeg virkelig ikke troer at have uret, naar jeg flere Gange har paapeget, at det ikke er en rigtig Anskuelse, at Embedsindtægten som Beskatningsobject betragtes lige med Indtægten af Jord og Hartkorn. Men den ærede Rigsdagsmand har mod at fritage en Embedsmand med en lav Gage anført, at man jo dog tager Skat af den lave Renteindtægt. Derfor skal jeg for det Første svare, at jeg kan henvise til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de District (Kunde) allerede har gjort opmærksom paa; men dernæst vil jeg ogsaa ligefrem indrømme, at, dersom man kunde fordele eller paalægge en Skat aldeles retfærdigt, saa vilde der ikke være Spørgsmaal om, at den, som blot navnlig har en meget lav Renteindtægt, hvor denne ikke staaer i Forbindelse med en anden Indtægt, har fuld Føie til ogsaa at blive fritagen for Beskatning; mig synes det idetmindste utvivlsomt, at den Enke, der f. Ex. kun har 200 Rbd. i Rente penge at leve af, ligesaameget fortjener, og at Billighed ligesaameget taler for, at hun ikke skal svare Skat af disse 200 Rbd., som den Enke, der har 200 Rbd. i Pen-

sion. Men, fordi man ikke i alle Tilfælde kan gjøre det, som er billigt og retfærdigt, blandt Andet, fordi vor hele Statsgjæld er indrettet saaledes, at det ikke engang kan træde klart frem, hvem der er Eier af Obligationerne eller om den, der eier mindre Obligationer, ikke ogsaa eier større, eller ogsaa tillige har flere Indtægter endog paa mange andre Maader, — fordi der altsaa i vore Indretninger ligger noget imod i alle Tilfælde at gjøre det Billige og Retfærdige, derfor skulle vi dog virkelig ikke bruge det som et Argument for, at vi i intet Tilfælde bør gjøre det, som er billigt. Fordi vi paa en Maade ere nødtvungne til at berøve Enken og Børn, der ikke have mere end nogle faa hundrede Rbd. til deres Underholdning og Opdragelse, endel af dette Lidet, derfor skulle vi dog ikke gaae hen og handle ligesaa ubilligt og ubarmhjertigt mod dem, som paa anden Maade have smaa Indtægter, som vi kunne slaane. Dersom man vil sige, at man maa gjøre det for Conseqventsens Skyld, saa maa jeg overlade det til dem, som holde saameget af Conseqventsen, at de derfor opoffre Billighed, at handle saaledes. Jeg troer, at den høitærede Finantsminister har engang sagt, at man med Hensyn til Finantfer maa vogte sig for Ideer; jeg vil tillade mig at sige, at man ligesaameget maa vogte sig for Conseqventfer.

Da Liden var saa langt fremrykket, og der endnu paa Formandens Forespørgsel var een Taler, som begjerede Ordet, blev efterat Formanden havde angivet Dagsordenen for det følgende Møde, Mandagen den 8de April Kl. 12, saaledes:

- 1) Valg af Forsamlingens Embedsmænd og Fornyelse af Afdelingerne.
- 2) Forskættelse af anden Behandling af Krigsskatloven.

Mødet hævet.